Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

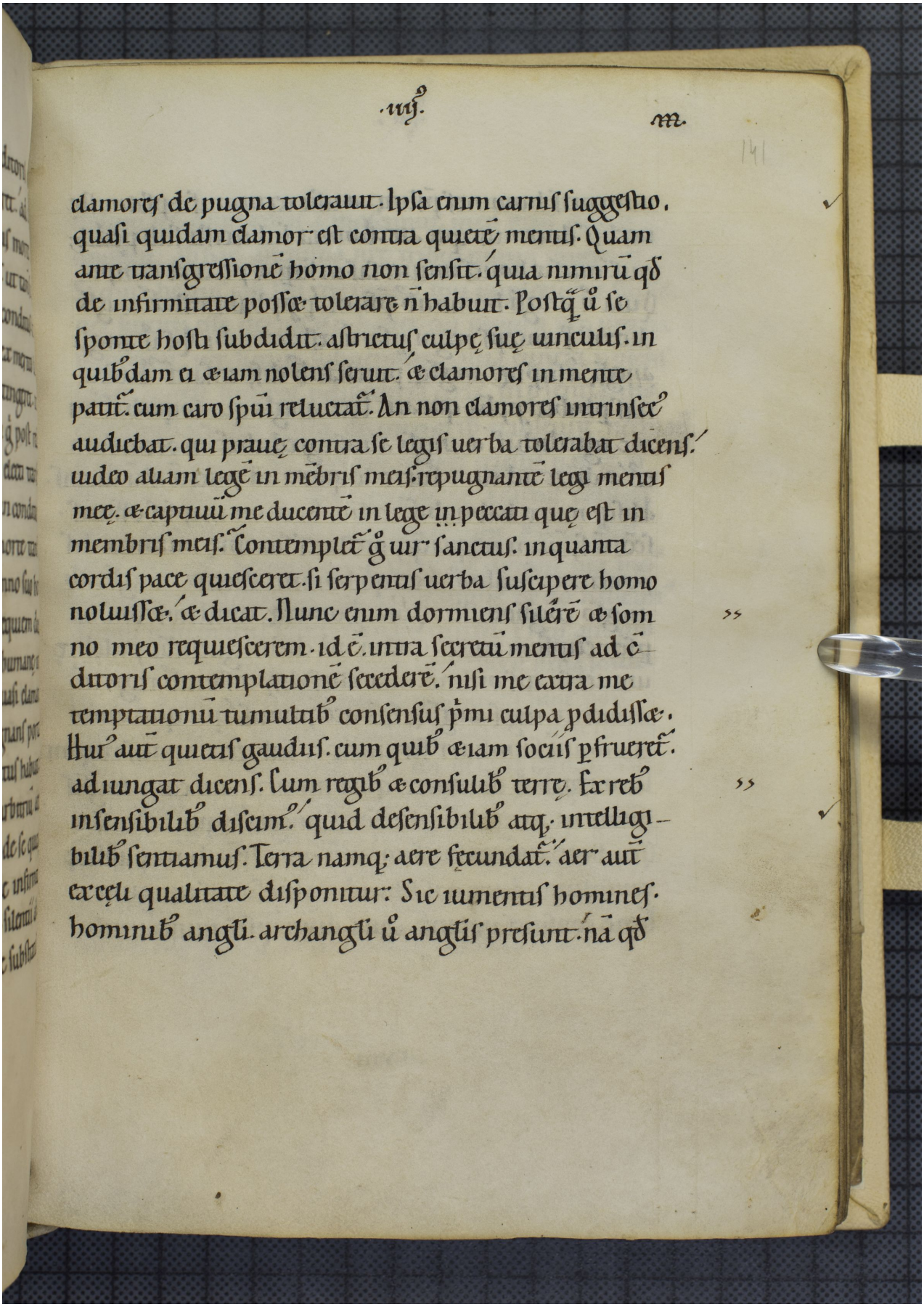

·uij·

141

clamores de pugna toleraunt. Ipsa enim carnis suggestio,
quasi quidam clamor est contra quietem mentis. Quam
ante transgressionem homo non sensit. quia nimirum qd
de infirmitate posse toleraret nō habuit. Postq̃ ů se
sponte hosti subdidit. astrictus culpe sue unculis. in
quib̃dam ea ęiam nolens seruit. ę clamores in mente
patit̃. cum caro spū reluctat̃. An non clamores intrinsec̃
audiebat. qui prauę contra se legis uerba tolerabat dicens.
uideo aliam legem in mēbris meis. repugnantem legi mentis
meę. ę captiuū me ducentem in lege ipeccati quę est in
membris meis. Contemplet̃ g̃ uir sanctus. in quanta
cordis pace quiescere. si serpentis uerba suscipere homo
noluisse. ę dicat. Nunc enim dormiens silere ę som
no meo requiescerem. id est. intra secretū mentis ad cō-
ditoris contemplationem secederem. nisi me extra me
temptationū tumultib̃ consensus pmi culpa pdidisse.
Hui aut quietis gauduis. cum quib̃ ęiam sociis pfruerer.
adiungat dicens. Cum regib̃ ę consulib̃ terrę. Ex reb̃
insensibilib̃ discam. quid desensibilib̃ atq; intelligi-
bilib̃ sentiamus. Terra namq; aere fecundat̃. aer aut
ex cęli qualitate disponitur: Sic iumentis homines.
hominib̃ angli. archangli ů anglis presunt. nā qd